

Рівняння —

на

правофлангових

весняної вахти

врожаю!

ТІЛЬКИ ФАКТИ

Постійно перевиконує норми на весняних польових роботах Олександр Зарічний з колгоспу імені Ватутіна Новоукраїнського району. Так, в одну із змін він при завданні 33 гектари трактором Т-150К підготував під ярі 78-гектарний клін.

68 гектарів зернових посіяв за два останні дні молодий механізатор Анастолій Ткаченко з колгоспу імені Ульянова. Цей результат, що більш як у двоє перевищує денну норму виробітку, — один із кращих в Олександрійському районі. У весняній сівбі в районі беруть безпосередню участь 200 молодих механізаторів.

Молодий кошунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 15

травня 1980 року

№ 59 (2787)

Ціна
2 коп.

ЗА ОСТАННІМИ ДАНИМИ

На полях Кіровоградщини йде напружена боротьба за врожай завершального року п'ятиріччя.

У господарствах області кукурудзою засіяно 172,7 тисячі гектарів, що становить 58,6 процента до плану. Закінчили сівбу цієї культури на зерно Бобринецький (12100 гектарів), Кіровоградський (10300 гектарів), Компаніївський (8200 гектарів), Гайворонський (5090 гектарів) і Світловодський (2600 гектарів) райони.

Практично майже всі господарства впоралися із сівбою іншої цінної культури — цукрових буряків

(по області посіяно 135,9 тисячі гектарів, або 97,9 процента від запланованого).

На останніх гектарах триває сівба соняшнику в Маловісиківському, Новоархангельському, Знам'янському, Кіровоградському, Олександрійському, Петрівському та Онуфріївському районах. Господарства інших районів уже доповіли про завершення сівби цієї культури. За останніми даними соняшник в області посіяно на 137,6 тисячі гектарів. Це 93,9 процента до плану.

Вже є рекорди. Хлопці так зуміли організувати свою роботу, що за світловий день 25 квітня засіяли ячменем 74 гектари. Це — понад дві денні норми.

На весняному полі зробили вже чимало. Піджирили озимину на площі понад чотири тисячі гектарів, посіяли соняшник на 880 гектарах. Та багато ще треба й зробити. Адже цього року збіглася строки сівби ряду сільськогосподарських культур. Отже, потрібно було шукати виходу. І його знайшли. Це — правильне агрегування. Цього року всі комсомольсько-молодіжні ко-

ЛАНКОВИЙ ЗНАЄ ВСЕ

ЕКСПЕРИМЕНТ

індустріальною технологією (300 гектарів) у колгоспі вирощуватимуть комсомольсько-молодіжні колективи Валерія Волощука і Володимира Грушаків.

У Валерія їх десятеро. А він — ланковий. І познайомитися, поговорити з кожним у ці дні — майже безнадійна річ. Усі — в полі. Сіяли ячмінь, цукрові буряки, соняшник. Лише на рахунок Волощука 90 гектарів цукристих. Взагалі, хлопці з його ланки — в числі кращих механізаторів колгоспу. А от до сівби кукурудзи за індустріальною технологією руки поки що не доходять. Не дає погода. Накрапають дощі. Надмірно зволожений ґрунт забиватиме сошники, розтягуватиме строки між передпосівним внесенням гербіцидів і загортанням насіння.

Впоравшись із цукровими буряками, Валерій Волощук вивів свій агрегат на соняшниковий лан. Там і познайомився. Ще по дорозі до місця роботи Валерієвого агрегату секретар комітету комсомолу колгоспу Микола Бандюк дав хлопцям коротку характеристику: «Хороший механізатор, має досвід вирощування кукурудзи, завжди прагне пізнати, освоїти нове, прогресивне». Чи не тому Валерій

БЛИЗЬКО СТА МОЛОДИХ ТРУДІВНИКІВ КОЛГОСПУ «ДРУЖБА» НОВОУКРАЇНСЬКОГО РАЙОНУ БЕРУТЬ УЧАСТЬ У ВЕСНЯНО-ПОЛЬОВИХ РОБОТАХ. У ЧИСЛІ ТИХ, ХТО ВИХОДИТЬ У ПОЛЕ, — КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНА ЛАНКА ПО ВИРОЩУВАННЮ КУКУРУДЗИ ІНДУСТРІАЛЬНИМ МЕТОДОМ, ЯКУ ОЧОЛЮЄ ВАЛЕРІЙ ВОЛОЩУК. ПРО ВАТАЖКА І ЙОГО КОЛЕКТИВ ЦЯ РОЗПОВІДЬ.

і його ланка взяли участь у вирощуванні кукурудзи індустріальним методом? Саме тому. (А місцеві скептики нехай зрозуміють, що тільки таким, як Валерій, братися за нову справу. Розвивати її, вдосконалювати технологію.)

— Ось цією, СУПН-8, і сіятимемо кукурудзу, — розповів Валерій. — Вона мені дуже подобається, хоча інколи її підводить. Так, наприклад, минулого року вийшли з ладу сальники висівного апарату. Доводилося нашому бригадному токарю Василю Кареліну за пропозицією майстрала Віктора Івановича Цюми точити додаткові прокладки. Таке ж сталося й цього року. Варто, мабуть, це врахувати кон-

ського заводу «Червона зірка».

Засівав соняшник, лан, а розмова йшла про кукурудзівний. Про нього у Валерія всі думки і помисли. Але знову таки погода не дає змоги приступити до сівби качанистої. Під час розмови з Волощуком були присутні кілька агрономів. Бесіда якось непомітно перетворилася у своєрідний екзамен. Ті хотіли з'ясувати, як хлопець засвоїв теоретичні знання по вирощуванню кукурудзи індустріальним методом. Чи готовий він до різних непередбачених ситуацій, які можуть виникнути у процесі роботи. Валерій показав чудові знання, міркував як справжній спеціаліст. Курси у Дніпропетровську, на які він їздив ра-

зом з Іваном Мацолою з колгоспу «Мир», Миколою Тарасюком з колгоспу імені Катініна, Олегом Чорним з колгоспу імені Ватутіна (всі — з одного району, Новоукраїнського), не пройшли безслідно. Скільки потрібно внести гербіцидів на кожен гектар, про глибину загортання насіння, про інші операції Валерій знає точно. І вміє все робити. А наприкінці розмови напівжарту зазначив: «Хоч опівночі розбудить — розкажу». Ось ця впевненість зовсім перевернула сумнівні скептиків: навіть молоді беруться за нову справу? «Бо вона для молодих», — каже Волощук. Знає Валерій, що запрограмований ланкою врожай — по 60 центнерів зерна з кожного гектара — також буде. (Торік, працюючи за старою методикою, одержали по 33). Що ж, експеримент тільки починається, а хлопці вже беруть високі зобов'язання. І сам же Валерій вважає, що це не ризик. Для того й експеримент, для того й нова, прогресивна технологія вирощування кукурудзи, щоб сягати високі рубежі.

А. ШИЛОШИЙ.
P.S. Коли верстася номер, автор ще і ще раз телефонував у колгосп «Дружба».

Ланка Валерія Волощука постійно в полі. Але кукурудза індустріальним методом поки що не йде. На заваді по-

В цеху

під відкритим

небом

Складною видається весна нинішнього року. Мабуть, у травні було менше днів погожих, ніж дощових. Та хліборобське поле — цех під відкритим небом, тож ми повинні бути готовими до будь-яких несподіванок, зобов'язані використовувати кожну погожу годину. Так і роблять молоді трудівники нашого господарства.

Комітет комсомолу разом з партійною організацією та правлінням колгоспу створив міцні комсомольсько-молодіжні колективи, на яких завжди можна покластися. Один із них очолює ланковий комуніст Петро Іванович Стеценко. Обговорюючи кандидатури членів комсомольсько-молодіжних ланок, ми прагнули передати досвід старших і енергію молодості. Чимало весни зустріли на полі кавалер ордена Леніна і Трудового Червоного Прапора тракторист П. І. Стеценко. На нього рівняються молоді хлібороби комсомольці Володимир Москаленко, Олексій Вітряк, Олександр Мартинюк.

Ця комсомольсько-молодіжна ланка може стати прикладом для інших. Роботу тут організовано справді добре, кожен член колективу знає свої обов'язки і чітко їх виконує. Молодь вирощує зернову кукурудзу за індустріальною технологією. І хоча справа ця для неї нова, хлопці зобов'язалися взяти з кожного зі ста гектарів не менше п'ятдесяти центнерів зерна. Що слова вони свого додержать, видно вже сьогодні. Трудяться дружно. Олександр Мартинюк, наприклад, готує до внесення гербіцидів, а внесуть їх, додержуючи всіх правил нової технології, Володимир Москаленко та Олексій Вітряк. Щодня ланка засіває на шість-сім гектарів більше, ніж передбачено нормою.

лективи значно збільшили навантаження на трактор. Трьома сівалками сіяли ранні зернові комсомольці з ланки кандидата в члени партії Володимира Гавриленка Сергія Назаренка, Віктора Данилова, комуніст Євген Бондюк. Мелоді хлібороби з честю виконали своє завдання: насіння ранніх зернових поклали в ґрунт на 168 гектарах в оптимальні строки.

Три сівалки йдуть за трактором Т-74 комсомольця Леоніда Горячева. Любо глянути на його роботу. Завжди перевищують норми комсомольці Сергій Тараненко, Віктор Луценко, Віктор Крижовий. Агрономічна служба колгоспу не має до них жодної претензії.

Безумовно, без добре налагодженого соціалістичного змагання ми не досягли б таких успіхів. Трудове суперництво мобілізує молодих хліборобів, спонукає їх працювати ще краще. Зараз про вихідні й мови бути не може. Молоді хлібороби навіть свято Першого травня зустрічали в труді.

Особливу увагу ми приділяємо гласності соціалістичного змагання. Кожна комсомольсько-молодіжна ланка, кожен сівач щодня знає про результати роботи суперника. Про це розповідають «блискавки», стіннівки, «Комсомольський прожектор». Завдання, поставлені перед молодими землеробами, буде виконано. Всупереч примхам цього річного весни.

П. НАЗАРЕНКО,
заступник голови колгоспу по роботі з молоддю.
Колгосп імені Леніна Долинського району.

У ці дні патхенно працюють усі трудівники передового в Кіровоградському районі колгоспу імені Ватутіна. Щодня виходять на ланки господарства сівачі, агрономи, події автотранспорту. Всі, в чийх руках доля майбутнього врожаю.

Причетний до хліборобської справи й колгоспний шофер Анастолій Суковач. Стареньким, але надійним ГАЗ-51 він підвозить добрива і насіння до агрегатів, виконує ряд інших робіт.

На знімку (зліва направо): Анастолій СУКОВАЧ, наставники молоді, механізатори Микола Петрович САЛЕНКО та Анастолій Олексійович ФУРДУП.

Фото В. ГРИБА.

Новини

Повідомляють
кореспонденти
РАТАУ і «МК»

НА ЧЕСТЬ ГЕРОІВ

По-ударному працює колектив навчально-виробничого цеху заводу «Червона зірка», де проходять робітничі загартування, зміцнюють трудові навички учні старших класів кировоградських шкіл. Цех не раз виходив переможцем соціалістичного змагання на підприємстві.

Активні молоді виробничники і в громадському житті. Так, комсомольсько-молодіжна бригада, до складу якої входять фрезерувальник Сергій Вдовиченко, свердлувальник Валентина Якименко, електрик Віктор Потапенко, фрезерувальник Олександр Потапенко і Костянтин Собовенко, свердлувальниця Світлана Діденко, Лариса Мишнина і Наталя Гвоздь, вирішили на честь 35-річчя Великої Перемоги відраковувати частину своєї місячної заробітної плати до Фонду миру протягом року.

Останній внесок кожного робітника — 30 карбованців.

А. КЛИМЧУК.

ДО СОНЦЯ

Сюди, в Карпогірку, їдуть віддусіль. Щоб поїхати пам'яті членів підпільної комсомольської організації «Спартак», яка діяла тут у роки Великої Вітчизняної війни. У вихідний день з Ульяновки прибули червоні слідопити. Вийшовши з музею «Спартак», вони побачили великий загін школярів, що простували вулицю.

— Це вони в парк Пам'яті, — пояснив поперам директор музею Г. Кулик. — Учні Кіровоградської восьмичасової школи, Голованівського профтехучилища № 8, молоді хлібороби колгоспу імені Тельмана прийшли під час суботника в парк Пам'яті і посадили ще три тисячі берізок, ялин, дубків, фруктових дерев. Це — алея «Спартак».

То було наприкінці квітня. А тепер, у травні, місцеві школярі знову поспішають у парк, щоб доглянути деревця на алеї «Спартак», полити водою, прополоти навколо них ґрунт.

— Ростіть, до сонця!

У РІВЕНЬ

З НАСТАВНИКОМ

Коли В. Г. Руденко, один з кращих волочильників Костянтинівського металургійного заводу імені Фрунзе, запропонував своєму учневі Володимиру Бритосову працювати в парі, тобто та один паряд, той не тільки здивувався, але навіть спробував відмовитись: навіть спеціалістові вищого класу дилити солідний зарібок з новачком, який недавно прийшов у колектив? Але наставник, у минулому керівник комсомольсько-молодіжної бригади, був непохитим:

— Справу ти цілком освоїв. Ось якщо один з нас буде ставитися до роботи з холодком, тоді іншому доведеться працювати за двох.

Молодий робітник твердо вирішив, що виправдає довіру, яку йому виявив. Тепер перед початком кожної зміни обидва разом перевіряли стан ліній, спільно усували несправності, обговорювали технологію операцій. А незабаром у калібрувальному цеху з'явилась «блискавка»: Володимира, який виконав місячну норму кваліфікованого волочильника, поздоровляли з успіхом.

О. ТАГУНОВ,
кор. РАТАУ.

Донецька область

НА ФІНІШІ П'ЯТИРІЧКИ

По-ударному працює в завершальному році десятиріччя молоді механіка цеху № 2 Кіровоградського заводу тракторних гідрозгратів. Висока трудова напруга панує в комсомольсько-молодіжній бригаді Анатолія ЛІМАРЕНКА (фото згорі). Колектив зобов'язався виконати п'ятирічне завдання до Дня Конституції. А групкомсорт ділянки обробки сирих шестерень НШ 67/100 Юрій

ЛЕОНОВ (зімком праворуч) уже досяг цього рубежу. Із задоволенням фіксує у своєму записнику здобутки молодих заводчан секретар комсомольської організації цеху Галина ЛАВРИЧЕНКО (фото ліворуч).

Де праця, там і пісня. Виступає хор МСЦ № 2 (фото внизу).

Фоторепортаж В. ГРИБА.

Турнір молодих ораторів

Нещодавно вперше провели Кіровоградський міський комсомол та правління обласної організації товариства «Знання». Він присвячувався 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна і 35-річчю Великої Перемоги.

У турнірі взяли участь слухачі шкільного молодого лектора педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна, Інституту сільськогосподарського машинобудування, члени лекторських груп міського і райкомів комсомолу м. Кіровограда.

Всі учасники показали неабияк великі успіхи в аудиторії, композиторів правильно будувати свій виступ, виступу культуру мови.

Журі одностайно присудило перший приз (фотоапарат «Оріон») студентові педінституту Юрію Воронову, Тема його виступу: «Ленін — революціонер, теоретик, людина».

Відзначено також роботи вчителів В. І. Каюкова та А. О. Чернишовой, студентів П. Ярового, робітників головного підприємства виробничого об'єднання О. Домініської. Їх нагороджено грамотами міському комсомолу та бібліотечниками.

О. КОНОНЕНКО,
інструктор міського
комсомолу.

ВІД КОМІСІЇ ЦК ЛКСМУ ПО РЕСПУБЛІКАНСЬКІЙ КОМСОМОЛЬСЬКІЙ ПРЕМІЇ 1980 РОКУ В ГАЛУЗІ ЛІТЕРАТУРИ, МИСТЕЦТВА, АРХІТЕКТУРИ

Комісія ЦК ЛКСМУ по Республіканській комсомольській премії імені М. Острозького в галузі літератури, мистецтва, архітектури та виконавської діяльності повідомила, що до участі в конкурсі на здобуття Республіканської комсомольської премії імені М. Острозького 1980 року допущені такі кандидатури:

В ГАЛУЗІ ЛІТЕРАТУРИ ТА ЖУРНАЛІСТИКИ
Гнатюк Н. Ю. Поетична збірка «Посіяла жито». Висунута Вінницьким обкомом ЛКСМУ, Вінницькою обласною організацією Спілки письменників України.

Яворівський В. О. Роман «Ланцюгова реакція», «Оглянься з осені», серія художньо-публіцистичних творів про сучасника.

Висунута Спілкою письменників України, журналом «Ранок».

В ГАЛУЗІ ОБРАЗОВОГО МИСТЕЦТВА
Масаутов Р. З. Художнє оформлення книг про комсомол.

Висунута видавництвом ЦК ЛКСМУ «Молодь», газетою «Комсомольське знамя».

Куц А. В. Створення станкових скульптурних композицій «До сонця. Молода сім'я», «Ернесто Че Гевара».

Висунута Спілкою художників України.

Чуйков В. Є. Створення триптихів «Микола Острозький», «Трагедія Чілі».

Висунута Шепетівським міським комсомолом ЛКСМУ, музе-

єм М. Острозького в Шепетівці.

В ГАЛУЗІ МУЗИКИ
Верещакін Я. Р. Створення концерту для альту із симфонічним оркестром, «Святої увертюри», струнного квартету «Пасторальний», серії пісень на українські народні тексти для сопрано й камерного ансамблю.

Висунута Спілкою композиторів України, Київською міською організацією Спілки композиторів України.

Камінський В. Є. Вокально-симфонічна поема «Корчагінці», пісні «Ленін слухає «Аспірацію», «Революції сніг», «Червоні вершники».

Висунута Львівським обкомом ЛКСМУ, Львівською обласною організацією Спілки композиторів України.

В ГАЛУЗІ ОПЕРНО-ТЕАТРАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА

Молодіжний театр-студія Кременецького районного Будинку культури Тернопільської області. Спектаклі за п'єсами Г. Нахуришвілі «Чинчаквела», Т. Габбе «Кришталевий черевичок», М. Лєскова «Блоха», агітаційний спектакль «БМ —

це відлуння твоє, Комсомольськ-на-Амурі».

Висунута Тернопільським обкомом ЛКСМУ, Тернопільським обласним управлінням культури.

Кучерук А. В. Костильова Є. М. Виконання партій Вацлава та Марії в балеті Асаф'єва «Бахчисарайський фонтан», Принца та Аврори в балеті П. І. Чайковського «Спляча красуня», Базіля й Кітрі в балеті Мінкуса «Дон Ніхот».

Висунуті Львівським обкомом ЛКСМУ, Львівським театром опери та балету ім. І. Франка.

Хмельницький обласний театр ляльок. За створення спектаклів «Військова тасмания» за однойменною повістю А. Гайдара «Куди ти, Лошатко?», Р. Москвою, «Зачарована Мишка» А. Балін-та.

Висунута Хмельницьким обкомом ЛКСМУ, Хмельницьким обласним управлінням культури.

Одеський театр музичної комедії. За створення спектаклів «На світланку» (музика О. Сандлера), «Серце моє тут» (музика Г. Цабадзе), «Місто на зорі», «Пізня серенада» (музика В. Ільїна).

Висунута Одеським обкомом ЛКСМУ України, Українським театральним товариством.

Кочерга А. І. За виконання партій Діна Базілія в

опері Д. Россіні «Севільський цирюльник», Мефістофеля в опері Ш. Гуно «Фауст», Досіфея в опері М. Мусоргського «Хованщина».

Висунута Київським міським обкомом ЛКСМУ, Українським театральним товариством, Спілкою композиторів України.

В ГАЛУЗІ КОНЦЕРТНО-ВИКОНАВСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Заслужений самодіяльний ансамбль танцю УРСР «Юність» Закарпаття. Концертні програми 1978—1979 років.

Висунута Закарпатським обкомом ЛКСМУ, Закарпатською обласною радою профспілок.

Народний самодіяльний жіночий вокальний ансамбль «Сумчанка» Будинку культури Сумського машинобудівного об'єднання імені М. В. Фрунзе. Концертні програми 1978—1979 років.

Висунута Сумським обкомом ЛКСМУ, Сумською обласною радою профспілок, Сумським обласним управлінням культури, Сумським обласним відділенням музичного Товариства Української РСР.

Народна самодіяльна агітаційно-художня бригада «Факел» Щербанівського Палацу культури колгоспу імені Кірова Вознесенського району Миколаївської

Про висунення робіт на здобуття премії ЦК ЛКСМУ України та Української республіканської ради НТТ молодим ученим, спеціалістам і виробничниками — членам НТТ за кращі розробки в галузі науки і техніки 1980 року.

Комісія по преміях ЦК ЛКСМУ України та Української республіканської ради Науково-технічного товариства молодим ученим, спеціалістам і виробничниками — членам НТТ за кращі розробки в галузі науки і техніки оголошує приймання робіт на здобуття премій 1980 року.

Для участі в конкурсі можуть бути подані роботи молодих учених, інженерів, виробничників — членів НТТ, які працюють у різних галузях народного господарства, віком не старше 33 років, п'ятиріччя як окремими авторами, так і авторськими колективами, склад яких не перевищує п'яти чоловік.

На здобуття премій можуть бути подані науково-технічні розробки, що вносять важливий вклад у розвиток радянської науки, техніки і виробництва, та опубліковані науково-дослідні роботи, виконані не раніше як за рік до їх висунення.

Висунення кандидатів на звання лауреатів проводять первинні ради НТТ підприємств, науково-дослідних, проектно-конструкторських інститутів, вузів і відповідні комітети комсомолу через обкоми ЛКСМУ України та обласні ради НТТ.

Матеріали-подання відповідно до вимог подання про конкурс направляти до 1 серпня 1980 року на адресу:

252018, м. Київ-18, площа Калініна, 1, ЦК ЛКСМУ, комісії по преміях ЦК ЛКСМУ України та Української республіканської ради НТТ молодим ученим, спеціалістам, виробничникам — членам НТТ за кращі розробки в галузі науки і техніки.

області. Активна робота по культурному обслуговуванню сільського населення.

Висунута Миколаївським обкомом ЛКСМУ, Миколаївським обласним управлінням культури.

Народний самодіяльний хорівий колектив Тиманівського сільського Будинку культури Тульчинської області. Концертні програми 1978—1979 років.

Висунута Вінницьким обкомом ЛКСМУ.

Український художньо-спортивний ансамбль «Балет на льоду». Створення балету «Вогонь і лід», присвяченого ХХІІ Олімпійським іграм у Москві.

Висунута Комітетом по фізичній культурі та спорту при Раді Міністрів УРСР.

Народний самодіяльний фольклорний вокально-інструментальний ансамбль «Дніпряни» Дніпропетровського державного університету. Концертні програми 1978—1979 років.

Висунута Дніпропетровським обкомом ЛКСМУ.

Народний самодіяльний ансамбль танцю «Політ» Київського інституту інженерів цивільної авіації. Концертні програми 1978—1979 років.

Висунута Державним комітетом Української РСР по телебаченню і радіомовленню, Київським міським обкомом ЛКСМУ.

Народний самодіяльний ансамбль танцю «Горлиця»

Змагаються майбутні малюки

ПОЗАВЧОРА В КІРОВОГРАДІ ВІДБУВСЯ ОБЛАСНИЙ КОНКУРС ПРОФЕСІЙНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ УЧНІВ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНИХ УЧИЛИЩ — МАЙБУТНІХ МАЛЮКІВ.

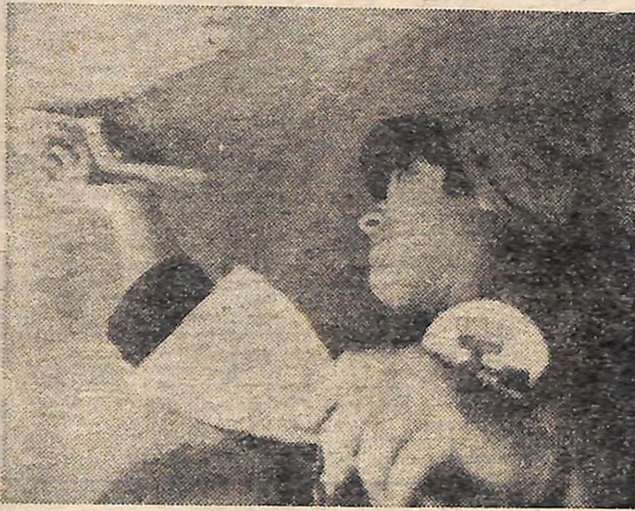
Девіз конкурсу — «Ленінському ювілею — відмінне навчання, ударна праця молодого робітничого покоління». Складові змагання — теоретичний й практичний — визначили його головну мету: підвищення рівня профе-

сійної підготовки майбутніх будівельників.

Усі дітвчата — учасники конкурсу — продемонстрували добрі знання й практичні навички у своїй справі. Тому суперництво між ними було гострим, напруженим. А переможців чекала поїздка до м. Харкова на республіканський конкурс майбутніх малюків, де вони захищатимуть честь області.

На фото: через хвилину почнеться конкурс, але на обличчях кожної учасниці — бадьора усмішка; за роботою учениця Кіровоградського МПТУ № 2 Катерина Проценко, вона стала переможцем обласного конкурсу професійної майстерності майбутніх малюків.

Фото В. ГРИБА.

ІМЕНІ М. ОСТРОВСЬКОГО ТА ВИКОНАВСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Жовтневого Палацу культури Укрпрофради. Концертні програми 1978—1979 років. Висунута Київським мистецтвом ЛКСМУ, Головним управлінням річкового флоту при Раді Міністрів УРСР, Республіканським міжспілковим Будинком самодіяльної творчості УРСР.

Вокально-інструментальний ансамбль «Юбза» Укрконцерту. Концертні програми 1978—1979 років.

Висунута Спілкою композиторів України, Держкомітетом УРСР по телебаченню і радіо, Укрконцертом.

В ГАЛУЗІ АРХІТЕКТУРИ Новаківський А. Я. За розробку проектів реставрації та використання пам'яток архітектури Львівської області в сучасних умовах.

Висунута Львівським обкомом ЛКСМУ, Львівською обласною організацією Спілки архітекторів України. В ГАЛУЗІ КІНОМАТОГРАФІЇ Іванов С. П. Висока виконавська майстерність, створення образів молодих сучасників у кінофільмах «В біг ідуть одні «старинки», «Ар-хі-ме-ди», «Тривожний місяць вересень», «Як гартувалася сталь», «Народження революції».

Висунута журналом «Ранок», Київською кіностудією художніх фільмів імені О. Довженка, Держкіно УРСР.

СЕРЕД УСТАНОВ КУЛЬТУРИ Канівська бібліотека-музей імені А. П. Гайдара. За активну роботу по комуністичному вихованню молоді.

Висунута Черкаським обкомом ЛКСМУ України.

Комісія ЦК ЛКСМУ по Республіканській комсомольській премії імені М. Островського в галузі літератури, мистецтва, архітектури та виконавської діяльності звертається до широкого громадського, комсомольських організацій, творчих спілок, колективів та установ з проханням взяти участь в обговоренні перерахованих у цьому списку робіт.

Комісія просить редакції газет та журналів організувати на своїх сторінках широке обговорення висунутих робіт.

Відгуки та пропозиції, які надійдуть на адресу комісії, будуть враховані під час розгляду та обговорення творів.

Відгуки, зауваження, пропозиції і матеріали громадських обговорень комісія просить надсилати до 10 червня 1980 року на адресу: 252018, м. Київ, площа імені Мелініна, 1, ЦК ЛКСМУ, комісії по Республіканській комсомольській премії імені М. Островського в галузі літератури, мистецтва, архітектури та виконавської діяльності.

ЖИТТЯ МОЛОДІ ЗА РУБЕЖЕМ

Рим

«Пі» — розміщення американських ракет у Європі! «Геть політику Картера!» «Хіросіма не повинна повторитись!» — ці лозунги скандували вчора тисячі учасників походу за мир, розбросані і розрідку. Цей масовий захід був організований у центрі Рима з ініціативи федерації комуністичної і соціалістичної молоді. Ряд інших молодіжних демократичних організацій країни.

Ця маніфестація відкрила місячник боротьби за мир.

Сан-Франциско

«Пентагон, геть з університету!» — під таким лозунгом студенти Каліфорнійського університету в Лос-Анджелесі провели демонстрацію протесту проти милитаристської політики адміністрації США. Вони заявили, що не бажають бути «гарматним м'ясом» Пентагону і іншими заради прибутків нафтових монополій. Студенти вимагали негайно закрити вербовувальний центр Пентагону, розміщений на території університету.

Манагуа

Висхідні 300 нікарагуанських юнаків і дівчат готуються вижити на північній території спеціальних резервних і військових навчальних закладів Радянського Союзу та інших соціалістичних країн.

Перші 500 студентів у наступному навчальному році почнуть заняття на сільськогосподарському університеті Манагуа. Про це повідомив на прес-конференції голова національної ради вищої освіти, ректор університету Маріано Фіальос. У зв'язку з гострою нестачею лікарів і медиків, підкреслив він, значно розширюються медичний і педагогічний факультети.

(ТАРС).

Їхня зброя — буквар, олівець і зошит

Понад 200 тисяч нікарагуанських юнаків і дівчат з Манагуа, Леона, Масай, Естелі і Матагалпи, котрі героїчно билися в лавах борців проти диктатури Сомоси, почали нову боротьбу — цього разу за ліквідацію неписьменності в країні. Їхня нинішня зброя — буквар, олівець і зошит. Вони вчать читати й писати понад 300 тисяч нікарагуанців.

Адольф Кортес, хлопчик, якому нема ще й одинадцяти років, худий і смуглявий, з непокритими виборками, що падають на очі, несе під пахвою зошит з олівцем. Обидва він ще дуже малі, його не прийняли у бригаду по боротьбі з неписьменністю. І ось Адольф іде вчитися писати й читати свого дідуся. «Я навчу його всього того, чого мене вчили у школі», — каже він.

Лозунг «Навчати читати свого брата!» — не проста фраза в Нікарагуа. З цих лозунгом тисячі юнаків і дівчат вирушили у провінції Васалла і Ріо-Ванко, на рисові й кофейні плантації Нандані і Департаменту де Карасо, на золоті копальні Сіуна, на бавовняні поля Чинандега.

Манагуа сьогодні — це місто без молоді, але це тому, що в селах і селищах Нікарагуа появилася тисячі юнаків і дівчат з рюкзаками, набитими олівцями, букварями, зошитами.

Корінник організації друккарських робітників Хосе Моралес павказе, що сенс усієї кампанії не тільки в тому, щоб навчити читати й писати сотні тисяч людей. Головна — народ дістає можливість ширшого прилучення до культурного надбання, у нього формуються нова свідомість. Говорить словом засновника Фронту національного визволення імені Сандіно Карлоса Фоскеті, «мало навчити людину поводитися з гнітливою, треба ще навчити її читати й писати, щоб вона по-справжньому висловлювала у справу революції».

Енріке МОРТА, власкор АПН.

Сан-Хосе.

Афганський репортаж

СТАРОДАВНЬОГО БАЛХА НОВИНА

«... Балх — велике знане місто. А раніше було більшим і ще кращим. Іноземні племена грабували і руйнували його...» — так писав у тринадцятому столітті Марко Поло.

Так, давно, дуже давно, ще в VI столітті до н. е., воно було центром багатовікової процвітаючої Бактрійської держави. 329 року до н. е. Балх загарував Александр Македонський. Потім це місто стало столицею Кушанської держави. Згодом його загарували араби, і лише у XVIII столітті воно перейшло під владу афганського еміра.

До середини минулого століття розташований на півночі країни Балх лишався районним адміністративним центром. Тому, хоча ділове життя дедалі більше переміщалося в сусіднє місто Мазарі-Шаріф, назва провінції лишалася попередньою — Балх.

Мазарі-Шаріф був відомий, мабуть, лише тим, що саме на його землі, за давнім переказом, поховано хазрат Алі — одного з найвищих поважаних, в ісламській релігії, особливо серед шиїтів, святих. Сьогодні це місто стало одним з важливих торговельно-економічних центрів Демократичної Республіки Афганістан (ДРА). У провінції родючі землі, просячі багаті пасовища, достаток сонячного тепла. За два минулих з часу невісної революції роки тут створено 71 кооператив, що об'єднав 12 тисяч 711 сімей з 328 тисячаків. Крім того, організовано одинадцять державних сільськогосподарських об'єднань та одну машинно-тракторну станцію. Держава надає їм позички, банківські кредити, продає на пільгових умовах техніку, добрива. Велике значення має прийняття недавнього рішення уряду ДРА про підвищення закупівельних цін на бавовну, цитрусові буряки і на інші види сільськогосподарської продукції. Як і раніше, ці місця славляться своїм наранулем — однією з основних статей афганського експорту.

Та головна відмінність провінції і самого Мазарі, як коротко називають в Афганістані Мазарі-Шаріф, — це швидкий промисловий розвиток. Тут споруджено 27 заводів, фабрик, великих майстерень. Засад азонних добрив, який працює на місцевому природному газі, виробляє 105 тисяч тонн карбаміду на рік, частинка його йде на експорт. Понад 20 років у Мазарі діє нафтогазова компанія, яка при сприянні радянських спеціалістів усе розбудовувала на нафту і газ. Понад 2 мільярди кубометрів газу завіси цього року поставляється в Радянський Союз. У місці працюють текстильний комбінат, бавовноочисний завод та інші підприємства.

Кожному новопривезеному в Мазарі обов'язково покажуть гірничо-нафтовий технікум, збудований з допомогою Радянського Союзу. Його кресивий, із широкими вікнами будинок зустрічає нас відразу ж при в'їзді в місто. В грудні минулого року тут відбувся п'ятий випуск спеціалістів для газової і нафтової промисловості

Афганістану. Директор технікуму Голіам Хусейн і його заступник по навчальній частині Басір Корімі розповіли мені, що нині в технікумі навчається понад 600 студентів на п'яти технічних спеціальностях. Разом з афганськими викладачами їх готують радянські спеціалісти.

Леонід Анатолійович Ігнат'єв — геолог, «Світ» головним завданням, — сказав він, — ми вважали не тільки дати учням максимум знань, а й навчити їх практичних навичок самостійної роботи. Я переконався, що для цього тут створено всі умови. В технікумі 19 лабораторій, обладнаних усім необхідним. При лабораторіях організовано гуртки «Геолог», «Гірник», «Механік» та інші, де студенти роють наочні поєднання, макети, ремонтують лабораторні машини і верстати. В дні, коли я був у технікумі, тут готувалися до проведення студентської наукової конференції, на якій мейнотні спеціалісти виступлять з доповідями.

Одна з найпопулярніших кафедр у технікумі — кафедра російської мови. Керує нею Олександр Олександрович Демченко. Разом з нею працюють тут ще чотири кафедри: вишарів, На кафедрі, коли я прийшов туди, панувало пожвавлення. Готувалася програма святкового концерту.

Концерт пройде двома мовами, — розповіла «режисер» концерту Тетяна Олександрівна Мехерієва, — дарі і російською. Причому пісні, сценки з п'єс, віршовані монтажні виконуватимуть і афганці. Багато хто з них, особливо зі старших курсів, непогано володіє російською мовою. У нас тільки що закінчилася олімпіада з російської мови, в якій брали участь усі 600 учнів.

Для вивчення російської мови тут є лінгвістичний кабінет, демонструються навчальні діафіліми і документальні стрічки.

— Ми хочемо, — каже О. О. Демченко, — щоб студенти не тільки овладіли нашою мовою, але й до своїх спеціальностей, читали радянські наукові журнали і книги, а й змогли ознайомитися з оригіналами з величезним багатством російської і радянської літератури.

Просячись зі мною, секретар первинної партійної організації Народного-демократичної партії Афганістану (НДПА) в технікумі товариш Дурані сказав мені:

— Наше майбутнє — в міцній дружбі з Радянським Союзом. Ось чому партійна організація робить усе, щоб студенти технікуму знали якомога більше про нашу країну, вивчали російську мову. Стародавня земля Балху знаходить своє нове обличчя з допомогою нашої великої сусіда — Радянської Раді, і ми, члени НДПА, вважасмо своїм обов'язком усіма силами сприяти розвитку афганської економіки і провітавання наших народів.

Ю. ВОЛКОВ, спецкор АПН. Мазарі-Шаріф — Кабул.

«Чорні» часи

РИМ. (ТАРС). Ще кілька років тому у італійців «чорною» порою року вважалася осінь, коли після періоду відпусток трудящих ченали значне підвищення цін на продукти харчування і промислові товари, збільшення тарифів на електроенергію, транспорт і зв'язок. Нині «чорними» стали всі пори року — проблема швидкого зростання цін та інфляції є однією з найгостріших в Італії. Центральний інститут статистики повідомив, що оптові ціни в березні порівняно з аналогічним періодом 1979 року підскочили на 22,4 процента.

Вичем сучасної Італії є масове безробіття. Особливо гостро це питання торкається молоді. Тепер кількість молодих людей, які не можуть знайти застосування своїм силам і знанням, наблизилася до півтора мільйона. Місцеві університети, за висловом тижневика «Мондо», перетворилися у справжні «фабрики безробітних».

Почавши 4 травня національну кампанію перед призначенням на 8 червня виборами до муніципальних, провінціальних і обласних органів самоврядування, Італійська комуністична партія серед найгостріших внутрішніх проблем країни назвала безробіття серед молоді.

Коротко про різне

Голодовка дельфінів

Шість дельфінів морської океанаріуму провели голодовку після того, як службовці і тренери цього видівничого закладу, широко відомого в Канаді своїми дивними і веселими виставами, оголосили страйк.

Службовці океанаріуму страйкували разом з тисячами робітників Монреалю, які вимагали поліпшення пенсійного забезпечення. Як тільки тренери припинили страйк і повернулися до роботи, дельфіни припинили приймати їжу. Всі зусилля адміністраторів не дали ніякого результату. Було запрошено навіть провідних ветеринарів країни, котрі робили дельфінам різного роду ін'єкції і впливали, але й це не допомогло.

Старший ветеринар Монреалю Жан-Люк Буродінов висловив, що дельфіни «просто скучали по своїх друзях-тренерах і публічній увазі». Та було пізно. Тренери, що приїхали на терміновий виклик адміністрації, вже не могли врятувати трьох своїх улюбленців — вони померли від виснаження та хвороб, з якими не справилися ослаблений організм.

М. ПОЗДНЯКОВ.

Скільки слонів потрібно Бірмі?

У джунглях Бірми нині живе близько 5000 слонів, з яких понад 3 тисячі приручено людською.

Багато це чи мало? Відповіді на це запитання міністерства сільського й лісового господарства республіки. Вони встановили, що тільки за останні 40 років поголів'я слонів у Бірмі зменшилося удвоє. Щорічно 100—150 вельмиці джунглей відловлюються для роботи на лісозаготівлях, багато слонів знищують бракон'єри.

Разом з тим у підготовленні експертами доповіді відзначається, що запровадження заборони на відстріл слонів призвело до несподівано високого зростання їх поголів'я. Діти слонів інтентують, несли рибу, закладають пшеничні плантації фруктових дерев, плоди падають на села.

Експерти вважають, що необхідне створити в лісових районах Бірми 25 великих заповідників для слонів, а на решті території дозволити їх полювання і відстріл за ліцензіями. Ці заходи, на їхню думку, доведуть до збільшення загальної кількості слонів і звести на нівець шкоду, що завдається ними господарству селян.

А. АНДРЕЄВ.

(ТАРС)

Багатоборцям „Колоса“ — п'ятірки

ГПО — НА МАРШ!

Відомі як у сільських колективах фізкультурні стали предметом зацікавлення впровадженням комплексу ГПО, по-діловому розв'язувати проблему будівництва нових та реконструкції наявних спортивних споруд, зроблено помітний крок у піднесенні масовості і майстерності вихованців „Колоса“.

— Цього року ми звернули увагу передусім на якісний показник у підготовці спортсменів високого класу та значущість ГПО, — сказала в розмові з нашим кореспондентом завідувача оргзасовним відділом обласної ради товариства „Колос“ М. В. Колісник. — Та йнакше й не могло бути — рік же не звичайний, олімпійський. Прагнучи на високому організаційному рівні провести змагання на місцях, доклали багато зусиль, щоб по-справжньому проінформувати обласну раду із зовнішнього й внутрішнього багатоборства ГПО. І торік проєкт на святі „Золотий колос“ ми виявили чимало залюбки спортсменів, які показали себе в багатоборстві ГПО.

І ось республіканські старті. К. В. Колісник сама очолила команду об-

ласної ради, приїхавши в Кривий Ріг на змагання на Кубок центральної ради „Колоса“ з багатоборства. Тут стартувало 22 команди, 180 учасників.

Перше місце посіли багатоборці Дніпропетровської області (1338 очок). У складі цього колективу виступали три майстри спорту. А „срібло“ дісталось нашій землячці (991 очко). У команді Запорізької області 976 очок — третє місце.

Всі наші багатоборці (а їх було десять) принесли команді залікові очки, виїхавши в перші десятки. Наприклад, робітник Кіровоградського ремонтно-механічного заводу Укрремтресту Валерій Глуценко всього сім очок набрав до рівня майстра спорту. Він став срібним призером у своїй групі. А Валерій Доценко (село Зашквара Маловисіківського району) виконав норматив кандидата в майстри і започинає „бронзу“. На погоневого рубескі, скажі-

мо, він вибив 99 очок зі 100 можливих. Високі результати на стометровій водній доріжці були у Олександра Глуценка — 1 хв. 11 сек., а кросову тріклометрову дистанцію він подолав за 9 хв. 08 сек.

Упевнено виступила жінка-полівник команди. Вихователька дитсадка колгоспу „Шлях до комунізму“ Долінського району Людмила Корчева, ви-

телька Помічанської середньої школи № 3 Добровеличківського району Олена Кацан, завідувача Будинком культури обласної сільськогосподарської дослідної станції Т. В. Кудря були в перших п'ятірках провідних багатоборців.

На знімку: Олена Кацан, чемпіонка обласної ради товариства „Колос“ із багатоборства ГПО.

В ігровому залі факультету фізичного виховання Кіровоградського педінституту розіграно чемпіонат центральної ради спортивного товариства „Авангард“ з художньої гімнастики. Особисто-командну першість виборили спортсменки м. Києва, Харківської, Дніпропетровської, Запорізької, Кіровоградської та інших областей республіки. У командному заліку перемогу здобули киянки, другий і третій призи дісталися гімнасткам Запорізької і Дніпропетровської областей. Абсолютною чемпіонкою в особистому заліку стала майстер спорту з Києва Тетяна Мороз. Вона ж перемогла в більшості окремих вправ.

Наш кореспондент звернувся з кількома запитаннями до головної судді змагань, старшого викладача факультету фізичного виховання Кіровоградського педінституту, майстра спорту В. С. Бикової.

Впевненість грацій

ЧИ ДАЛЕКО ДО ОЛІМПУ?

— Вам, як голові обласної федерації художньої гімнастики, очевидно, відомо, чому ці змагання, причому не вперше, проводяться в Кіровограді?

— Наша федерація прагне розширити географію художньої гімнастики в Кіровоградській області. Тому з метою її популяризації ми попросили центральної ради товариства „Авангард“ проводити ці змагання у нас. Прохання задоволили.

Вже є певні результати. Певні в дитячо-юнацькій спортшкільній школі відкрито кілька відділів художньої гімнастики. Керують ними випускники факультету фізичного виховання педінституту майстри спорту Марія Бичаренко, Наталія Нахова та Ірина Ковальова. І прийняли перші здобутки. В останніх змаганнях, що їх провело Міністерство освіти УРСР, брали участь і наші кіровоградки. Виступаючи за програмою кандидатів у майстри спорту, Наталія Цибілова посіла друге місце, А Наталя Семенюк, яка брала участь лише в третьому класі, стала лужною переможницею серед тих, хто виступав за програмою юніорів.

— Що показали нинішні змагання?

— Вони продемонстрували зростаючий рівень майстерності учасниць, підвищення вимог до складання довільної програми. Призначений вираз збільшився кількістю видів, акробатичних елементів. Успіху добивається та спортсменка, кожна найкраще виконає всі вимоги в усіх вправах. Крім Тетяни Мороз, добре справилися з цим запорізька гімнастка Ольга Родіонова і Ганна Коваленко, що стали другою і третьою призерками.

Поза конкурсом у змаганнях узяли участь і наші спортсменки — представниці спортивного товариства „Буревісник“, студентки факультету фізичного виховання Валентина Семенюк, Лія Старикова, Ріфа Ігнатова, Віта Мартинівська. Всі дівчата виступали непогано, але краще за своїх подруг — Валентина Семенюк. Вона вдруге підтвердила норматив майстра спорту і дістала право на присвоєння цього високого звання.

Ви першодівириначка художньої гімнастики в Кіровограді. Розкажіть, будь ласка, як вона розвивалася за час свого існування.

— Починати довелось із нуля, на голому місці, адже груп художньої гімнастики на Кіровоградщині тоді не було. Створили секцію на факультеті фізичного виховання і почали тренування. Вперше взяли участь у республіканських змаганнях 1963 року і посіли тоді чимало хороших місць. Згодом, після кількох років, ми стали готувати для боротьби із своїми суперниками. Але поступово приростає досвід зростає майстерність. І ось 1969 року на спартакіаді Міністерства освіти Української РСР зробили крок вперед — вибороли четверте місце. А ще через три роки на такій же спартакіаді стали срібними призерками. Успіх прийшов миттєво року. Наша команда завоювала звання чемпіона серед гімнасток факультету фізичного виховання педінституту республіки.

З часу запровадження художньої гімнастики на факультеті фізичного виховання підготували 20 майстрів і 24 кандидатів у майстри спорту.

ВІД АФІН — ДО МОСКВИ

...І парі Кубертена

Заслуги П'єра де Кубертена у справі відбудови Олімпійських ігор загальновідомі. Та далеко не кожен знає, що основоположник сучасних Олімпіад був різностороннім спортсменом. Ця правда, в Олімпійських іграх він не брав участі, але спортивним вправам віддавав чимало часу. Протягом восьми років він двічі (на парі) їздив на велосипеді, потім на мотоциклі, скочив на коні, фехтував, займався боксом, тенісом і в цій незвичайній суперечці перемігав.

До олімпійської програми класичних боротьб входить з 1896 року (в 1900 і 1904 рр. змагання не проводились). У перших олімпійських турнірах висоти брав боріш Швеції та Фінляндії. Радянські атлети дебютували 1952 року в Хельсінкі і завоювали в неофіційному командному заліку першість. Відтоді це нікому не вдалося вийти гору над нашими олімпійцями.

Бути припорошеним під час підняття Олімпійського прапора — честь велика. Її удостоюється тільки із країн. Олімпійський чемпіон з важкої атлетики Юрій Власов двічі йшов у першій череді збірної Радянського Союзу.

Спортивно-гімнастичний клуб ПДР об'єднує більш як 2.700 тис. чоловік. Кожен шостий житель республіки є членом цієї організації і регулярно тренується. До послуг фізкультурників і спортсменів ПДР — понад 300 стадіонів, 250 спортивних залів, близько 8700 комплексних майданчиків, більше 600 водних стадіонів і закритих басейнів, близько 1500 трамплінів для стрибків на лижах. Найпопулярніші в Німецькій Демократичній Республіці футбол (понад 512 тисяч члн, хто займається ним), гімнастика (350 тис.), легка атлетика (понад 160 тисяч).

- ВІД ЗНАЧКА ГПО — ДО ОЛІМПІЙСЬКОЇ МЕДАЛІ
- БАГАТОБОРЦІ ОБЛАСНОЇ РАДИ ТОВАРИСТВА „КОЛОС“ СЕРЕД ПРИЗЕРІВ РЕСПУБЛІКИ
- У СПОРТИВНОМУ КЛУБІ — ПІДЛІТКИ
- ХУДОЖНЯ ГІМНАСТИКА

«ЗІРКА» — «НОВАТОР» — 1:0

Цього разу уболівальники, що прийшли на стадіон спортклубу «Зірка», мали до гравців своєї улюбленої команди неабиякі претензії — в попередньому матчі кіровоградські футболісти прогнали в Чернівцях «Десні» з рахунком 3:0. І тепер, на власному полі, «Зірці» аж ніяк не можна було підводити своїх шачу-

вальників. «Новатор» повсякчас наступав. Бо двадцять сходивка в турнірній таблиці його таки не влаштувала. Та й кіровоградцям не можна було втрачати дорогі очки: 15-й рядок у таблиці — місце, яке не красить. І наші земляки атакували на всіх флангах, ламаючи опір суперника. Але захист «Новатора» був міцним. Тож лише Леонідові Маслову пощастило точно пробити м'яч, який потрапив у сітку єсріт «Новатора» — 1:0.

Я К БН добре не працювали палаци піонерів, клуби, бібліотеки, стадіони, — вони не можуть охопити своїм впливом усіх дітей і підлітків. Ось чому велика увага у нас приділяється роботі з підростаючим поколінням за місцем проживання.

Житловий масив заводу «Червона зірка», що виріс по вулиці Кременчуцькій, — один з наймолодших у Кіровограді. І відразу ж після його створення постало питання про організацію при ньому дитячо-підліткового клубу. А вже в мікрорайоні проживає понад 2500 чоловік, у тому числі 700 дітей і підлітків, а поблизу немає жодного культурно-освітнього закладу.

Жек заводу «Червона зірка», керівництво домоуправління № 3 виділили для клубу кілька приміщень, придбали необхідне обладнання. На цій базі розмістилися зал настільного тенісу з шістьма столами, шахово-шашкова кімната, бібліотека з читальним залом, фотолабраторія, майстерні технічної творчості. На відкритому повітрі обладнали спортивний майданчик для

гри в настільний теніс, волейбол, міні-футбол. Але для плідної роботи клубу слід було згуртувати актив, залучити до нього громадськість. Створили раду клубу, який назвали «Зірочкою». Пізніше появилася клубний статут, емблема. Це підносило значущість клубу в очах дітей і підлітків.

НА МАЛОМУ СТАДІОНІ

ЗА СВІТЛОМ „ЗІРОЧКИ“

вони ставляться до роботи в ньому, як до серйозної справи.

Цілодобово в клубі діють спортивні секції з легкої атлетики, футболу, настільного тенісу, шахів і шашок. З великим інтересом відвідують хлопчики і дівчатка спортивно-технічні гуртки — судно- й авіамоделний, карбування, «Вмілі руки», радіотехнічний, фото, технічної творчості школярів.

Забігаючи наперед, скажу, що за активну роботу по розвитку фізкультури і спорту за місцем проживання голова ради клубу

Михайло Дерев'яко удостоївся Почесної грамоти ЦК ГТКСМ.

В ЕЛІКУ допомогу надають клубу шефи — спортивний клуб «Зірка», обласна станція юних техніків, Палац піонерів та школярів, дитячий сектор Палацу культури імені Жовтня, середня школа № 23, дитяча бібліотека

імені Дубініна, багато ентузіастів із заводу «Червона зірка». Особливо подобаються дітям і підліткам змагання за програмою спартакіади «Юність». Житловий масив умовно розбито на дві частини — колективні фізкультури, очолювані капітанами або фіорганами. До їх обов'язків уходить проведення змагань у своїх колективах, комплектування команд для участі в клубній спартакіаді.

І ось результати. На перших етапах спартакіади «Юність», що прохо-

дить у домоуправлінні, брало участь понад 600 юних спортсменів, у тому числі з приватного сектора. У фінальних міських спартакіадах змаганнях представники домоуправління вперше виступили 1977 року і посіли третє місце. Особливо вдалим був дебют клубу 1978 рік, коли його

команда стала чемпіоном спартакіади.

62 рази юні спортсмени «Зірочки» брали участь у міських та обласних змаганнях, 32 рази виходили переможцями у 19 випадках були на других місцях. За розвиток фізкультури і спорту за місцем проживання домоуправління № 3, як переможця обласного огляду-конкурсу, відзначено грамотами обласної ради профспілок, обкому комсомолу та обласного спорткомітету.

КУЛЬТУРНО-МАСОВА і фізкультурно-спортивна робота мають вели-

кий виховний вплив на дітей і підлітків, особливо тих, хто свого часу був на обліку в інспекції у справах неповнолітніх і вважався «важким». Рада клубу, тренери, керівники гуртків сміливо довіряли таким хлопцям, давали їм громадські завдання.

Один із колишніх «важких», Володимир Воскобойников, змінив на посту голови ради клубу «Зірка» Михайла Дерев'яка, що нині служить у Радянській Армії. Олександр Шмигельський і Павло Майоренко тренують тенісстів. За останні два роки жодного підлітка з домоуправління не вийшло на облік інспекцією у справах неповнолітніх за порушення правопорядку.

Отже, клуб «Зірка» успішно працює на ширі фізичного загартовування та виховання дітей і підлітків. Так, щоб стали вони в ряді будівничих

Д. БАДІЯН, педагог-організатор домоуправління № 3 заводу «Червона зірка».

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

ВН 02440.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Пуначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя; відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабраторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва

«Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України, м. Кіровоград, вул. Глінни, 2.

Тираж 54000.